

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 5 - Giá mà những người được cứu chuộc phải trả cho được vào Nước Đức Chúa Trời - Bài 37.

Chúng ta đang tiếp tục bước trên con đường trở về nhà Cha trên thiên đàng, mà con đường chúng ta đang bước đi đây được Lời Đức Chúa Jêsus phán là đường chật dẫn đến sự sống, là đường mà ít người tìm được.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Ta là đường đi, lễ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.**

Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, là Lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán ra khỏi miệng Ngài để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật, mà trong muôn vật đó có loài người (linh hồn), được tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, tức là theo sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật, còn được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Và như vậy, để chữa lành, để giải cứu, để cứu chuộc loài người, thì Đức Chúa Trời cũng dùng Lời hằng sống và bền vững của Ngài để làm công việc này. Chính vì giá trị quan trọng của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, cũng được gọi là Lễ thật, là Nước Thiên đàng hoặc Nước Đức Chúa Trời (theo cách dịch của người Việt Nam). Còn trong ngôn ngữ thông dụng trên thế gian này, là sự cai trị của Đức Chúa Trời, mà bản King James version chép là *Kingdom of God*, là nền tảng của quyền phép, sự cai trị, hoàng gia của Đức Chúa Trời.

Nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời phán ra khỏi miệng Ngài để làm tất cả mọi sự, mọi công việc mà Ngài đã định, đã sai khiến, từ kiến tạo, hoàn thành đến duy trì sự sống, hoặc diệt, hoặc phá, hoặc trồng, nhổ.

Ê-sai 55:1-13: **Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng của Ta chẳng phải ý tưởng của các người, đường lối của các người chẳng phải đường lối của Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối của Ta cao hơn đường lối của các người, ý tưởng của Ta cao hơn ý tưởng của các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống rỗng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng dùng những người được Ngài chọn làm tôi tớ Ngài, như làm tiên tri hoặc là “*kẻ truyền giải*” và chính Ngài sẽ đặt Lời của Ngài trên môi miệng của những người đó, để công bố ra và khi những Lời của Đức Giê-Hô-Va được công bố trên môi miệng của những người được chọn đó mà Ngài làm thành điều mà Ngài đã định.

Giê-rê-mi 1:1-19: **Lời của Giê-rê-mi, con trai Hinh-kia, một trong các thầy tế lễ ở A-na-tốt, xứ Bê-ni-gia-min. Có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng người trong đời Giô-si-a, con trai A-môn, vua Giu-đa, năm thứ mười ba đời vua ấy; lại có phán cùng người trong đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến cuối năm thứ mười một đời vua Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, tức là năm mà Giê-ru-sa-lem bị bắt làm phu tù trong tháng thứ năm. Có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vậy: Trước khi tạo nên người trong lòng mẹ, Ta đã biết người rồi; trước khi người sanh ra, Ta đã biệt riêng người, lập người làm kẻ tiên tri cho các nước. Tôi thưa rằng: Ôi! hỡi Chúa Giê-hô-va, này tôi chẳng biết nói chi, vì tôi là con trẻ. Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán: Chớ nói: Tôi là con trẻ; vì người sẽ đi khắp nơi nào Ta sai người đi, và sẽ nói mọi điều Ta truyền cho nói. Đừng sợ vì cơ chúng nó; vì Ta ở với người đặng giải cứu người, Đức**

Giê-hô-va phán vậy. Đoạn, Đức Giê-hô-va giang tay rờ miệng tôi. Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Này, Ta đã đặt những Lời của Ta trong miệng người. Hãy xem, ngày nay Ta đã lập người trên các dân các nước, đặng người hoặc nhỏ, hoặc phá, hoặc diệt, hoặc đổ, hoặc dựng, hoặc trồng. Lại có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hỡi Giê-rê-mi, người thấy gì? Tôi thưa rằng: Tôi thấy một gậy bằng cây hạnh. Đức Giê-hô-va bèn phán: Người thấy phải đó; Ta sẽ tỉnh thức, giữ Lời phán của Ta đặng làm trọn. Lại có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi lần thứ hai mà rằng: Người thấy gì? Tôi thưa: Tôi thấy một nồi nước sôi từ phương bắc bắn ra. Đức Giê-hô-va phán: Ấy là hoạn nạn từ phương bắc sẽ giáng cho hết thảy dân cư đất này. Vậy, Ta sẽ gọi mọi họ hàng của các nước phương bắc, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chúng nó sẽ đến, và ai nấy đặt ngôi mình nơi cửa thành Giê-ru-sa-lem, vây đánh các vách thành ấy, và các thành của Giu-đa. Ta sẽ rao sự xét đoán Ta nghịch cùng chúng nó, vì điều ác chúng nó đã làm; bởi chưng chúng nó đã lìa bỏ Ta, đốt hương cho các thần khác, và thờ lạy việc tay mình làm ra. Vậy, người hãy thất lưng, chờ đây, bảo cho chúng nó mọi sự mà Ta truyền cho người. Đừng sợ sệt vì cớ chúng nó, kéo Ta làm cho người sợ sệt trước mặt chúng nó chẳng. Này, ngày nay, Ta lập người lên làm thành vững bền, làm cột bằng sắt, làm tường bằng đồng, nghịch cùng cả đất này, nghịch cùng các vua Giu-đa, các quan trưởng nó, các thầy tế lễ, và dân trong đất. Họ sẽ đánh nhau với người, nhưng không thắng người; vì Ta ở cùng người đặng giải cứu người, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Vì mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người ấy là để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, mà để có được một dòng dõi thánh này, thì người đầu tiên và trước nhất được tạo nên trên đất này được Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng hơi thở của miệng Ngài để tạo nên theo ảnh tượng của Ngài và như vậy, bất luận người nào được sanh ra trên đất này, không phân biệt dân tộc hay tiếng nói, thì nơi linh hồn người đó cũng đã có luật pháp của Đức Chúa Trời. Nhưng vì cớ tội lỗi của A-đam, là người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên trước nhất trên đất này, khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn loài người bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn người đó không có sức để quản trị thân thể xác thịt mình.

Để linh hồn loài người quản trị được thân thể xác thịt được tạo nên bởi bụi đất sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời, là luật pháp vốn đã có nơi linh hồn người ta từ khi người đó còn nằm trong bụng mẹ, thì linh hồn của loài người phải được nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố trên môi miệng của những người mà linh hồn những người đó đã được phục hồi sự sống mình bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Và đó là điều mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và truyền lại cho dân Y-sơ-ra-ên được nghe tiếng của Ngài, hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp được nghe qua những người được Đức Giê-hô-va chọn cho được làm *“kẻ truyền giải”*, được làm tiên tri rao truyền ra các mạng lệnh cùng những Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã đặt nơi môi miệng của những người đó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời luôn hiện diện trong cả cõi vũ trụ này, vì Danh Ngài là Giê-hô-va - Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu. Giê-hô-va Đức Chúa Trời biết rõ các Lời của Ngài đã được công bố ra qua các tôi tớ của Ngài ở bất kỳ nơi nào trên đất này và Ngài biết ai đã được nghe các Lời đó và ai là người thật sự tin các Lời đó, và Ngài sẽ ghi các Lời của Ngài nơi linh hồn những người đó và tùy theo đức tin của mỗi linh hồn mà Đức Giê-hô-va sẽ làm thành điều Ngài đã hứa. Vì thế cho nên ngày sau rốt này, khi chúng ta được nghe tiếng của Ngài, không phải là Đức Giê-hô-va trực tiếp phán với người ta, nhưng là khi người ta được nghe Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng qua môi miệng của các tôi tớ của Ngài, thì Ngài cũng biết ai đã được nghe và hiểu các Lời đó và Ngài sẽ làm thành điều Ngài hứa. Còn mỗi người tin Chúa khi được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời qua môi miệng của những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ, thì phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình, là phải thực hành phần trách nhiệm mình, là làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về Lời của Đức Chúa Trời mà chính mình đã nhận được và đã ứng nghiệm trên sự sống của mình, vì khi chúng ta làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, thì Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục soi sáng nơi linh hồn chúng ta, cùng duy trì sự sống cho linh hồn chúng ta và bảo vệ sự sống cho linh hồn chúng ta và đó là sự công bình của Đức Chúa Trời và của chúng ta đối nài với Đức Chúa Trời vậy.

Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời, đã phán với các môn đồ của Ngài về chính Ngài (là Lời của Đức Chúa Trời) là đường đi, là Lẽ thật và sự sống, chẳng bởi Ngài, thì không ai có thể đến gần, không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Nghĩa là người ta không thể sử dụng bất kỳ điều gì khác hơn là Lời của Đức Chúa Trời để khiến linh hồn mình được sự sống lại được sự sống đời đời. Vì thế cho nên mỗi người tin Chúa phải có sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, cùng nhận biết quyền phép của Lời Đức Chúa Trời hành động như thế nào để cứu chuộc loài người, trong đó có chúng ta, vì nếu người nào

không chọn sự thông biết về Lời của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ loại bỏ người đó cùng loại bỏ con cái của người đó nữa, như Đức Giê-Hô-Va đã cảnh cáo.

Ô-sê 4:6: Dân của Ta bị diệt vì cố thiếu sự thông biết. Bởi người bỏ sự thông biết thì Ta cũng bỏ người, đặng người không làm thầy tế lễ cho Ta nữa; bởi người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời mình, thì Ta cũng sẽ quên con cái người.

Chúng ta đang đi trên con đường mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đi và chính Ngài là con đường này.

Ma-thi-ơ 7:13-14: Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít.

Bản King James version chép: ¹³Enter^{G1525} ye in at^{G1223} the strait^{G4728} gate^{G4439}: for wide^{G4116} is the gate^{G4439}, and broad^{G2149} is the way^{G3598}, that leadeth^{G520} to destruction^{G684}, and many^{G4183} there be which^{G3588} go^{G1525} in thereat^{G1223-G846}: ¹⁴Because^{G3754} strait^{G4728} is the gate^{G4439}, and narrow^{G2346} is the way^{G3598}, which^{G3588} leadeth^{G520} unto life^{G2222}, and few^{G3641} there be that find^{G2147} it.

Chữ vào - Enter^{G1525} chép trong câu 13 trên, đó là chữ Εἰσερχομαι - eiserchomai, số 1525 ra từ chữ εἰς - eis, số 1519 và chữ ἔρχομαι - erchomai, số 2064 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *tiến vào, bước vào, trở dậy, đến với, vào trong, bước thẳng qua, xuyên qua; Bước vào với mục đích, với ý định, có liên quan với, hướng tới hoặc không gian hoặc thời gian liên tục hoặc xa hơn nữa cho đến khi được vào bên trong nơi, trong điều đã được chỉ định đó kết thúc;*

Chữ cửa - gate^{G4439} chép trong câu 13 trên, đó là chữ πύλη - pule, số 4439 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *một cái cổng loại được nâng lên hoặc gấp lại, lối vào;*

Chữ hẹp - the strait^{G4728} chép trong câu 13 trên, đó là chữ στενός - stenos, số 4728 ra từ chữ ἵστημι - histemi, số 2476 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *hẹp, chật hẹp, kỹ lưỡng, tỷ mỉ đối với vị trí, chỗ đứng, sự chỉ định mà người ta phải tuân theo, phải giữ, phải trung thành với, phải duy trì, phải lập giao ước với, phải thiết lập, phải kiến lập, phải chứng minh, phải củng cố, phải làm cho chắc chắn, phải sắp đặt, phải bố trí, phải luôn túc trực, phải luôn hiện diện, phải giữ vững ý chí, giữ vững lập trường;*

Chữ rộng - wide^{G4116} chép trong câu 13 trên, đó là chữ πλατύς - platus, số 4116 ra từ chữ πλάσσω - plasso, số 4111 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *chiều rộng, khoảng rộng, rộng rãi, trải rộng ra, sự quảng bá, hình thức, sự sắp đặt, sự bịa đặt, sự làm giả văn kiện, nghi thức, thủ tục, sự tạo thành, sự nhào nặn, sự tổ chức, sự thiết lập, sự đào tạo, sự đẽo, sự gọt, sự tạo thành hình;*

Chữ khoảng khoát - broad^{G2149} chép trong câu 13 trên, đó là chữ εὐρύχωρος - euruchoros, số 2149 ra từ chữ χώρος - chora, số 5561 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *rộng rãi, phóng khoáng, bao la, mệnh mông; trống rỗng, sự thông ra trống trải rỗng tuếch, một lãnh thổ trùu tượng trống rỗng;*

Chữ đường - the way^{G3598} chép trong câu 13 trên, đó là chữ ὁδός - hodos, số 3598 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *con đường, phương cách, phương pháp; hàm ý về quá trình tiến triển của cuộc hành trình, là ẩn dụ về cách thức, lối sống hoặc một phương thức, một kiểu mẫu hoặc mang ý nghĩa về cuộc hành trình, về quãng đường;*

Chữ dẫn đến - leadeth^{G520} chép trong câu 13 trên, đó là chữ ἀπάγω - apago, số 520 ra từ chữ ἀπό - apo, số 575 và chữ ἄγω - ago, số 71 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *đem lại, mang lại, làm cho, gây cho, mang đi, lấy đi, dẫn đến, làm cho chết, cướp đi, bắt đi bao hàm sự chia rẽ, sự chấm dứt cả và mối quan hệ, hợp đồng, làm hỏng chuyển đi, sao lãng nhiệm vụ, không hoàn thành công việc, khiến kế hoạch bị đảo lộn, bị đình trệ, bị nghịch đảo, bị đảo ngược;*

Chữ sự hư mất - destruction^{G684} chép trong câu 13 trên, đó là chữ ἀπώλεια - apoleia, số 684 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *sự đổ nát, sự suy đồi, sự tiêu tan, sự phá sản, sự thất bại, sự hư mất (hoặc thuộc thể hoặc thuộc linh), sự thiệt hại, sự đáng ghét, sự bị nguyên rủa, sự bị phá hoại, sự bị phá huỷ, sự bị tiêu diệt, sự diệt vong, sự hư mất đời đời;*

Chữ nhiều - many^{G4183} chép trong câu 13 trên, đó là chữ πολύς, πολλός - polus polos, số 4183 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *rất nhiều, nhiều lắm trong một thời gian dài, trên một quy mô lớn rộng;*

Chữ song (nhưng, vì, bởi vì) - Because^{G3754} chép trong câu 14 trên, đó là chữ ὅτι - hoti, số 3754 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *một từ chỉ định, một luận chứng về chữ đó là, vì, bởi vì, nhưng, ấy là, tuy nhiên, tại sao;*

Chữ chật - narrow^{G2346} chép trong câu 14 trên, đó là chữ θλίβω - thlibo, số 2346 ra từ chữ τρίβος - tribos,

số 5147 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: **đông vô số, chịu đựng đau khổ, chịu khổ não, chen chúc, chịu sự rắc rối,**

Chữ **sự sống - life**^{G2222} chép trong câu 14 trên, đó là chữ ζωή - **zoe**, số 2222 ra từ chữ ζάω - **zao**, số 2198 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: **sự sống, được sự sống sinh động, sự sống thật;**

Chữ **ít - few**^{G3641} chép trong câu 14 trên, đó là chữ ὀλίγος - **oligos**, số 3641 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: **nhỏ bé (về quy mô, phạm vi, chừng mực, mức độ, trình độ, địa vị, cấp bậc trong xã hội, về số lượng, về thời gian, về giá trị).**

Chữ **tìm được - find**^{G2147} chép trong câu 14 trên, đó là chữ εὕρισκω - **heurisko**, số 2147 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: **thấy, tìm thấy, tìm được, nhận được, bắt được, kiếm được, nhận được, mua được, đạt được, thu được, giành được, kiếm được;**

Vì linh hồn của loài người được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời, nên không bị hạn chế sự ghi nhớ Lời của Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời đã tạo nên linh hồn loài người bằng hơi thở của Ngài để quản trị muôn vật trên đất này, mà trong muôn vật đó có thân thể xác thịt của loài người, nghĩa là linh hồn của mỗi người phải phải quản trị thân thể xác thịt mình, bắt phải phục luật pháp của Đức Chúa Trời, mà sự quản trị đây phải được thi hành qua việc linh hồn đó phải tỉnh thức trước những sự bất toàn, sự yếu đuối, sự hay chết của xác thịt mình, mà sự quản trị đây chính là sự kiểm soát tất cả mọi hành động, mọi hành vi, mọi lời nói, mọi sự suy nghĩ, mọi sự toan tính của tâm trí xác thịt mình qua việc linh hồn sẽ nghe và nhận biết tất cả mọi sự mà cái tai của thân thể xác thịt mình đã nghe hoặc của người ta hoặc đến từ quyền lực của ma quỷ hành động lừa dối hoặc cám dỗ. Mà muốn làm được công việc này, thì linh hồn của người đó phải được phục hồi các chức năng thuộc về sự sống của mình. Để linh hồn mình được phục hồi các chức năng đó, thì người tin Chúa phải nhận biết thân phận mình, cùng nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình là phải làm theo Lời Đức Chúa Trời đã phán dạy và đã được chép trong Kinh Thánh.

Châm ngôn 20:27: **Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.**

Thi-Thiên 18:28-50: **Chúa thấp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi. Nhờ Ngài tôi sẽ xông ngang qua đạo binh, cậy Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ vượt khỏi tường thành. Còn Đức Chúa Trời, các đường lối của Ngài là trọn vẹn; Lời của Đức Giê-hô-va đã được luyện cho sạch; Ngài là cái khiến cho những kẻ nào nường nấu mình nơi Ngài. Trừ ra Đức Giê-hô-va, ai là Đức Chúa Trời? Ngoại Đức Chúa Trời chúng tôi, ai là hòn đá lớn? Đức Chúa Trời thất lũng tôi bằng năng lực, và ban bằng đường tôi. Ngài làm cho chân tôi lẹ như chân con nai cái, và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi. Ngài tập tay tôi đánh giặc, đến đổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng (nguyên văn chép là *so that a bow of steel is broken by mine arms* - **khiến tay tôi bẻ gãy cái cung bằng sắt**). Chúa cũng đã ban cho tôi sự cứu chuộc làm khiên; Tay hữu Chúa nâng đỡ tôi, và sự hiền từ của Chúa đã làm tôi nên sang trọng. Chúa mở rộng đường dưới bước tôi, chân tôi không xiêu tó. Tôi rượt đuổi kẻ thù nghịch tôi, và theo kịp; Chỉ trở về sau khi đã tận diệt chúng nó. Tôi đâm lũng chúng nó, đến nỗi chúng nó không thể dậy lại được; Chúng nó sa ngã dưới chân tôi. Vì Chúa đã thất lũng tôi bằng sức lực để chiến, khiến kẻ dấy nghịch cùng tôi xếp rệp dưới tôi. Chúa cũng khiến kẻ thù nghịch xây lưng cùng tôi; Còn những kẻ ghét tôi, tôi đã diệt chúng nó rồi. Chúng nó kêu, nhưng chẳng có ai cứu cho; Chúng nó kêu cầu Đức Giê-hô-va, song Ngài không đáp lại. Bấy giờ tôi đánh nát chúng nó ra nhỏ như bụi bị gió thổi đi; Tôi ném chúng nó ra như bùn ngoài đường. Chúa đã cứu tôi khỏi sự tranh giành của dân sự; Lập tôi làm đầu các nước; Một dân tộc tôi không quen biết sẽ hầu việc tôi. Vừa khi nghe nói về tôi; chúng nó sẽ phục tôi; Các người ngoại bang sẽ giả bộ vâng theo tôi. Các người ngoại bang sẽ tàn mạt đi ra khỏi chỗ ẩn mình cách run sợ. Đức Giê-hô-va hằng sống; đáng ngợi khen hòn đá tôi! Nguyện Đức Chúa Trời về sự cứu chuộc tôi được tôn cao! Tức là Đức Chúa Trời báo oán cho tôi, khiến các dân suy phục tôi. Ngài giải cứu tôi khỏi kẻ thù nghịch tôi; Thật Chúa nâng tôi lên cao hơn kẻ dấy nghịch cùng tôi. Và cứu tôi khỏi người hung bạo. Vì vậy, hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ ngợi khen Ngài giữa các dân, và ca tụng Danh của Ngài. Đức Giê-hô-va ban cho vua Ngài sự giải cứu lớn lao, và làm ơn cho đáng chịu xúc dầu của Ngài, tức là cho Đa-vít, và cho dòng dõi người, đến đời đời.**

Chúng ta đang học về sự phục hồi sự sống của linh hồn, nghĩa là phục hồi các chức năng thuộc về sự sống của loài người, mà các con trai của Gia-cốp được sanh bởi Lê-a, bởi Bi-la, bởi Xinh-ba đó là bóng. Còn hai con trai của Ra-chên sẽ sanh ra cho Gia-cốp đó là thuộc về trách nhiệm của linh hồn cai trị thân thể xác thịt mình

sống và làm theo luật pháp của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã được chép thành văn tự trong Kinh Thánh.

Trong bài chúng ta học hôm nay nói về phần trách nhiệm mà linh hồn của người tin Chúa phải làm, hầu cho linh hồn của chính người đó có thể làm trọn được phần công việc của sự quản trị thân thể xác thịt mình, cùng duy trì sự sống cho cả linh hồn của mình nữa, đó là Lẽ thật về sự Lê-a sanh một con gái cho Gia-cốp.

Sáng thế ký 30:19-21: Lê-a thọ thai nữa, sanh một con trai thứ sáu cho Gia-cốp, bèn nói rằng: Đức Chúa Trời ban cho tôi một vật quý báu; lần này chồng sẽ ở cùng tôi, vì đã sanh cho người sáu con trai rồi. Nàng đặt tên đứa con trai này là Sa-bu-lôn. Kế đó, nàng sanh một con gái, đặt tên là Đì-na.

Trước khi chúng ta bước vào những sự mầu nhiệm về **con gái** mà Lê-a đã sanh cho Gia-cốp, chúng ta cần hiểu rõ ý nghĩa của hai chữ **con trai** và **con gái** mà chúng ta đã và đang trực tiếp đối diện với.

Chữ **con trai** - **a son**^{H1121} chép trong câu 19, 20 và 21 trên, đó là chữ בן - **ben**, số 1121 ra từ chữ בנה - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, dòng dõi, để xây dựng, để tạo lập, để xây dựng lại, để sanh sản con cái; khiến cho được duy trì, được tiếp tục, để làm cho vững lập, làm cho vững vàng;*

Chữ **con gái** - **daughters**^{H1323} chép trong Sáng thế ký đoạn 30 câu 21 trên, đó là chữ בת - **bath**, số 1323 ra từ chữ בנה - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con gái, người nữ; để tạo lập, để xây dựng, để thiết lập, để xây dựng lại, để sửa chữa, để làm cho vững lập, để sanh sản con cái;*

Cả hai chữ **con trai** và **con gái** trên, đều ra từ một gốc, đó là chữ בנה - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, nhưng **ngọn** của các chữ đó thì có nghĩa khác nhau, đó là đối với chữ **con trai** - בן - **ben**, số 1121 mang ý nghĩa về **người nam** trong thuộc thể, còn gốc thì mang ý nghĩa thuộc linh là **người bề trong**, kể được kể tự **Lời Đức Chúa Trời cả Luật pháp văn tự là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống** và cũng có nghĩa là **Lời Đức Chúa Trời cả văn tự và Lẽ thật, có quyền phép cai trị những sự thuộc về đất cùng những sự thuộc về trời.**

Còn chữ **con gái**, thì **ngọn** của chữ này là בת - **bath**, số 1323 mang ý nghĩa thuộc thể là **giống cái, người nữ**, còn trong ý nghĩa **gốc** thuộc linh là **Luật pháp văn tự, có quyền phép cai trị những sự thuộc về đất mà thôi.**

Theo Lẽ thật, thì con gái mà Lê-a đã sanh cho Gia-cốp và được đặt tên là Đì-na đó, không phải là thành phần cấu tạo của tâm linh loài người, nhưng là nói về trách nhiệm mà tâm linh của người tin Chúa phải làm, là chức năng của ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va đặt nơi linh hồn loài người.

Chữ **Đì-na** - **Dinah**^{H1783} chép trong Sáng thế ký 30 câu 21, đó là chữ דינה - **Diynah**, số 1783 ra từ chữ דין - **diyn**, số 1779 và chữ דון - **duwn**, số 1777 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự xét xử, sự trừng phạt, sự trừng trị, sự phê bình, sự chỉ trích, sự đánh giá, cách nhìn, óc phán đoán, lương tri; sự kết án, sự kết tội, sự quy tội; cuộc tranh luận, sự đấu khẩu, sự tố tụng theo luật pháp, làm cho phù hợp với luật pháp, sự xung đột, sự cai trị, sự thống trị, cuộc đấu tranh, sự bào chữa, sự biện hộ, hành động như một người phân xử, người am hiểu luật pháp; sự tự bào chữa, sự thực hành luật pháp;*

Tại điểm này, chúng ta cần phải biết ý nghĩa của mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán khi Ngài quyết định tạo nên loài người, để loài người quản trị đất, bắt đất phục tùng.

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phúc cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, Ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh để dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Người tin Chúa phải luôn nhớ và nhận biết thân phận mình, là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng trong mỗi người hoặc người nam, hoặc người nữ đều có cả giống cái và giống đực, như phần trên chúng ta đã đề cập đến.

Giống đực làm công việc thi hành trách nhiệm quản trị, cai trị qua việc công bố, ra lệnh, chỉ dẫn, còn giống cái cũng làm được công việc như giống đực, nhưng khác một điều mà giống đực không làm được theo công việc

của xác thịt, đó là sự sanh sản con cái cho người nam. Nhưng theo Lẽ thật thì mọi linh hồn đều làm được công việc này, là công bố Lời Đức Chúa Trời, mà sự công bố đó cũng như sự sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời vậy, mà Đi-na là bóng về chức năng công bố, tuyên bố, gieo hạt giống cùng đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời.

Khi Đức Chúa Trời phán về việc Ngài sẽ tạo nên **loài người** thì chữ **loài người (A-đam)** đó không có sự phân biệt giống đực hay giống cái, cũng như các thiên sứ của Đức Chúa Trời ở trên thiên đàng không có giống đực hay giống cái vậy.

Vì mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ nên Đức Chúa Trời chỉ tạo nên một người mà thôi, đó là A-đam và trách nhiệm của loài người là phải bày tỏ huyết (ý nghĩa của chữ A-đam trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ), là phải tỏ ra màu đỏ, nghĩa là linh hồn loài người phải có trách nhiệm bày tỏ sự sống, sự sống là sự sáng. Màu đỏ còn mang ý nghĩa của sự công bình của Lời Đức Chúa Trời.

Sự mầu nhiệm đó là các thiên sứ không có huyết như loài người có và các thiên sứ cũng không có một thân thể giống thân thể xác thịt của loài người, vì trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời, thì sự sanh sản, thời gian và môi trường sống của loài người ở trên đất này là một cuộc chiến giữa sự sáng với sự tối tăm và trong cuộc chiến này, loài người phải có trách nhiệm hoàn thành, đó là loài người (A-đam) phải bày tỏ sự sống có trong mình, nghĩa là loài người phải sở hữu được, phải kế tự Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.

Hết thấy mọi người tin Chúa phải có sự thông biết về sự sống của mình, cùng nhận biết trách nhiệm của thân phận mình là phải có sự sáng trong mình và khi linh hồn loài người còn sống trong thân thể xác thịt mình ngày nào ở trên đất này, thì linh hồn đó phải bày tỏ huyết, bày tỏ màu đỏ của huyết mà màu đó là bóng về sự công bình của Lời Đức Chúa Trời.

Vì tội lỗi của A-đam là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này mà hết thấy loài người ra từ A-đam đều thiếu mất sự vinh hiển, tức là thiếu mất sự sáng thật của loài người, nên linh hồn loài người không thể quản trị thân thể xác thịt bằng bụi đất của mình, dù người ta muốn làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng không có sức để làm cho trọn.

Chính vì cơ đó mà loài người ra từ A-đam không thể làm được điều loài người phải làm, nên Đức Chúa Trời, là Đấng biết sự cuối cùng từ lúc ban đầu đã có kế hoạch tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và chỉ những người nào nhận biết thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời cùng có sự tin cậy Lời của Đức Chúa Trời mà từ bỏ mọi sự mình có là những sự thuộc về xác thịt mình, để hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho linh hồn đó sự hiểu biết cùng sự thông sáng để nhận biết những sự mầu nhiệm mà Đức Chúa Trời đã đặt bên trong các Lời của Ngài các lời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh. Nếu người nào nhận biết có những sự mầu nhiệm giấu bên trong các Lời của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh mà vâng giữ lấy và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ nhận biết Lẽ thật và quyền phép của Lẽ thật sẽ giải phóng linh hồn người đó khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Đức Chúa Jêsu Christ đã phán với những người Giu-đa đã tin Ngài về nguyên tắc này như sau:

Giăng 8:31-32: Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các ngươi hằng ở trong Lời của Ta, thì thật là môn đồ của Ta; các ngươi sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi.

Chúng ta đã biết Lê-a là **con lớn** của La-ban và ý nghĩa của chữ **con lớn (cũng có nghĩa là con cả, con kế tự)** đó là bóng về Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà Danh Đức Chúa Jêsu Christ được gọi là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, người nào đã tin đến Danh Đức Chúa Jêsu Christ là tin đến Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Người nào thật lòng tin đến Danh của Đức Chúa Jêsu Christ, thì Đức Thánh Linh biết rõ linh hồn người đó và linh hồn người đó sẽ nhận biết Lẽ thật và chính quyền phép của Lẽ thật, cũng là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ phục hồi sự sống của người đó.

Nhưng không phải hết thấy mọi người tin Chúa đều biết Lẽ thật này, vì không phải hết thấy những người xưng mình là tôi tớ Chúa, xưng mình là mục sư, xưng mình là người giảng Tin lành đó là tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsu Christ. Vì phần nhiều người đã vì sự tham muốn của xác thịt mà tự biến mình thành giáo sư giả, thành tiên tri giả, mà những người đó không biết rằng, họ có thể kiếm được danh vọng hư không, kiếm được tiền của chức thầy tế lễ, nhưng linh hồn họ đã bị đoán xét rồi, chính Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh sẽ đoán xét họ nơi ngay sau rốt. Thế nhưng hậu quả của sự khốn nạn đến từ những kẻ giả mạo làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsu Christ đó còn làm khổ cho những người mang danh người tin Chúa mà không biết Lẽ thật, không chịu hạ mình xuống để đọc và suy gẫm kỹ Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh và những người đó không

thể chối tội lỗi mình rằng vì họ không biết! Vì tại nơi linh hồn của loài người đều đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời từ trước họ được sanh ra khỏi lòng mẹ.

Giăng 3:17-21: **Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.**

Ngay sau khi Lê-a sanh con trai thứ sáu cho Gia-cốp, cũng có nghĩa là khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi chức năng thứ sáu, là Sa-bu-lôn, đó là khi linh hồn người tin Chúa đã được phục hồi sự nhận biết chân giá trị của thân phận mình, đó là *sự tôn trọng, sự phấn khởi, sự hào hứng, xứng đáng* được kể tự Lời Đức Chúa Trời, thì người ấy phải biết trách nhiệm của mình phải làm ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Việc Lê-a sanh tiếp cho Gia-cốp một con gái và đặt tên con gái đó là Đì-na, điều đó không phải là tự linh hồn của người tin Chúa tạo cho mình chức năng này, mà là quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời (mà Lê-a là bóng) sẽ phục hồi chức năng này, mà tên của Đì-na là bóng:

Chữ **Đì-na - Dinah**^{H1783} chép trong Sáng thế ký 30 câu 21, đó là chữ **דִּינָה** - **Diynah**, số 1783 ra từ chữ **דִּין** - **diyn**, số 1779 và chữ **נָה** - **duwn**, số 1777 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự xét xử, sự trừng phạt, sự trừng trị, sự phê bình, sự chỉ trích, sự đánh giá, cách nhìn, óc phán đoán, lương tri; sự kết án, sự kết tội, sự quy tội; cuộc tranh luận, sự đấu khẩu, sự tố tụng theo luật pháp, làm cho phù hợp với luật pháp, sự xung đột, sự cai trị, sự thống trị, cuộc đấu tranh, sự bào chữa, sự biện hộ, hành động như một người phân xử, người am hiểu luật pháp; sự tự bào chữa, sự thực hành luật pháp;*

Như chúng ta đã biết tại nơi linh hồn loài người đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng vì tội lỗi của A-đam trước nhất đó mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn loài người không thể hoạt động được cho đến khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người đó được thắp sáng trở lại và khi ngọn đèn đó được thắp sáng trở lại, thì đến kỳ thuận hiệp theo trình tự của sự sống lại của linh hồn mà chức năng Đì-na được phục hồi, bấy giờ linh hồn người đó sẽ thực hành chức năng mang tên Đì-na.

Chúng ta hãy xem khi nào thì chức năng Đì-na hành động nơi linh hồn những người tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ qua Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với Phi-lát, người Rô-ma.

Giăng 18:33-37: **Phi-lát bèn vào trường án, truyền đem Đức Chúa Jê-sus đến, mà hỏi rằng: Chính người là Vua dân Giu-đa, phải chăng? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Người nói điều đó tự ý mình, hay là có người đã nói điều đó với người về Ta? Phi-lát trả lời rằng: Nào có phải ta là người Giu-đa đâu? Dân người cùng mấy thầy tế lễ cả đã nộp người cho ta; vậy người đã làm điều gì? Đức Chúa Jê-sus đáp lại rằng: Nước của Ta chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước của Ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của Ta sẽ đánh trận, đặng Ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước của Ta chẳng thuộc về hạ giới. Phi-lát bèn nói rằng: Thế thì người là vua sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Thật như lời, Ta là vua. Nay, vì sao Ta đã sanh và vì sao Ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng của Ta.**

Chữ **đánh trận** mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán đây không nói về sự người ta dùng các loại vũ khí mà loài người xác thịt thường dùng để đánh trận, nhưng là nói về một cuộc chiến thuộc linh thể hiện qua môi miệng của những người đã tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, đó là cuộc khẩu chiến tại toà, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Quan án công bình sẽ cai trị tất cả mọi sự thuộc về cuộc chiến này.

Điều này không phải là khi chúng ta cầu nguyện xin Chúa mở toà xét xử kẻ phạm tội, mà là khi chúng ta công bố Lời của Đức Chúa Trời đang khi chúng ta thi hành chức vụ làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ ở trên đất này, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng ngồi trên toà sẽ xem xét, sẽ cai trị theo sự công bình của Ngài.

Chữ **đánh trận - fight**^{G71} chép trong sách Giăng 18 câu 36 trên, đó là chữ **ἀγωνίζομαι** - **agonizomai**, số 75 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *Cuộc vật lộn, cuộc chiến đấu để đoạt giải (là bóng về một chiến đấu với kẻ thù nghịch của mình); cuộc xung đột, cuộc tranh luận, khẩu chiến tại toà.*

Chúng ta hãy xem sứ đồ Phao-lô đã đánh trận như thế nào bằng quyền phép của Đức Thánh Linh và Lẽ thật.

2 Cô-rinh-tô 10:1-6: **Tôi là Phao-lô, bởi sự nhu mì, nhân từ của Đấng Christ mà xin anh em, tôi là người**

hèn hạ lắm trong khi gặp mặt giữa anh em nhưng lúc vắng mặt, đối với anh em, tỏ ra biết bao là dạn dĩ! Tôi nài xin anh em chớ ép tôi, khi tôi sẽ có mặt, phải dùng sự dạn dĩ mà tôi toan dùng nghịch cùng mấy kẻ kia tưởng chúng tôi ăn ở theo xác thịt. Vì chúng tôi dầu sống trong xác thịt, chớ chẳng tranh chiến theo xác thịt. Vả, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đập đổ các đồn lũy: nhờ khí giới đó chúng tôi đánh đổ các lý luận, mọi sự cao tự nổi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời, và bắt hết các ý tưởng làm tôi vâng phục Đấng Christ. Cũng nhờ khí giới đó, chúng tôi sẵn sàng phạt mọi kẻ chẳng phục, khi anh em đã chịu lụy trọn rồi. (*Chịu lụy* có nghĩa là sự người tin Chúa đã vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và như vậy, ma quỷ không thể kiện cáo những người đó.)

Không có một người nào nhìn thấy ma quỷ mà đấu khẩu với chúng, nhưng khi các tội tố của Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ thì sẽ có trận chiến xảy ra, đặc biệt là khi cầu nguyện giải cứu những người đã tin Chúa hoặc những người đó kêu cầu xin Chúa giải cứu họ khỏi quyền lực của ma quỷ, thì người tin Chúa sẽ kinh nghiệm được cuộc chiến này. Ma quỷ là kẻ dùng sự lừa dối mà cầm buộc thân thể xác thịt của những người bị chúng lừa dối và chúng sẽ sử dụng môi miệng của người đang bị chúng cầm buộc đó để chống lại các tội tố của Đức Chúa Jêsus Christ và trong giờ đó, sẽ có cuộc chiến xảy ra và kẻ tội tố Chúa sẽ trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà dùng Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời để bắt ma quỷ phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì khi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ được công bố thì ma quỷ phải ra khỏi thân thể xác thịt của người đang bị chúng cầm buộc.

Khi Đức Chúa Jêsus Christ kiêng ăn nơi đồng vắng, ma quỷ đã tới cám dỗ Ngài, nhưng Đức Chúa Jêsus đã dùng Lời của Đức Chúa Trời mà bắt nó phải lui đi.

Lu-ca 4:1-13: Đức Chúa Jêsus đầy đầy Đức Thánh Linh, ở bờ sông Giô-đanh về, thì được Đức Thánh Linh đưa đến trong đồng vắng, tại đó, Ngài bị ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Trong những ngày ấy, Ngài không ăn chi hết, kỳ đã mãn thì Ngài đói. Ma quỷ bèn nói với Ngài rằng: Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jêsus đáp: Có chép rằng: Loài người được sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi. Ma quỷ đem Ngài lên, cho xem mọi nước thế gian trong giây phút; và nói rằng: Ta sẽ cho ngươi hết thảy quyền phép và sự vinh hiển của các nước đó; vì đã giao cho ta hết, ta muốn cho ai tùy ý ta. Vậy, nếu ngươi sắp mình xuống trước mặt ta, mọi sự đó sẽ thuộc về ngươi cả. Đức Chúa Jêsus đáp: Có chép rằng: Ngươi phải thờ phượng Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ cũng đem Ngài đến thành Giê-ru-sa-lem, để Ngài trên nóc đền thờ, mà nói rằng: Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy gieo mình xuống đi; vì có chép rằng: Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn giữ ngươi, các đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo ngươi vấp chân nhằm đá nào chẳng. Đức Chúa Jêsus đáp: Có phán rằng: Ngươi đừng thử Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi. Ma quỷ dùng hết cách cám dỗ Ngài rồi, bèn tạm lìa Ngài.

Mác 1:23-26: Vả, cũng một lúc ấy, trong nhà hội có người bị tà ma ám, kêu lên rằng: Hỡi Jêsus, người Na-xa-rét, chúng tôi với Ngài có sự gì chẳng? Ngài đến để diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai: là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Jêsus nghiêm trách nó rằng: Hãy nín đi, ra khỏi người này. Tà ma bèn vật mạnh người ấy, cất tiếng kêu lớn, và ra khỏi người.

Rất nhiều người tin Chúa đã nghe theo các giáo sư giả (dù người ta không biết những người đó là giáo sư giả) để đi ra làm chứng đạo, nghĩa là làm chứng về Lời Đức Chúa Trời, nhưng họ không có quyền phép của Đức Chúa Jêsus Christ và các lời làm chứng của họ chỉ là nói về Đức Chúa Trời là có thật, nhưng không thể làm chứng rằng họ là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, trong khi Lời Chúa đã chép trong Kinh Thánh rất rõ rằng:

Giăng 7:38: Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy.

Giăng 14:12-20: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các ngươi nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con. Nếu các ngươi nhân Danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho. Nếu các ngươi yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở

trong các người. Ta không để cho các người mô côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người.

Rất nhiều người tin có Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng họ chưa có đức tin nơi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, đó là vì họ không biết nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời, là con đường của sự sống lại và được sự sống đời đời được thi hành theo trình tự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho công việc của Nước Đức Chúa Trời phải được thi hành theo trình tự, theo con đường mà Đức Chúa Jêsus Christ đã làm kể từ khi Ngài được sanh ra trong thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta.

Trình tự này đã được chép trong Kinh Thánh, không phải chỉ khi Đức Chúa Jêsus Christ đã sống lại từ sự chết và trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và khi Đức Thánh Linh đã được ban xuống trên đất này để lập Hội-Thánh của Ngài mới có, mà Lời Chúa đã chép trong sách Sáng thế ký và được Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán qua tiên tri Ê-sai khoảng 720 năm trước khi Đức Chúa Jêsus Christ giáng sanh trên đất này.

Ê-sai 28:1-19: Khốn thay cho mảo triều thiên kiều ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? Nay, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mảo triều thiên kiều ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đập dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nuốt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mảo triều thiên chói sáng và mảo miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô uest đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lia khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe Lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gặp rúc. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phế đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đập. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết Lời dạy ấy.

Rất nhiều người nói mình tin Chúa, nhưng thật sự họ mới chỉ là người tin có Đức Chúa Trời mà thôi, chứ đức tin của họ chưa được phục hồi, bởi đức tin không đến bởi sự người ta nghe Lời Chúa chép trong Kinh Thánh theo sự hiểu biết của xác thịt, như Đức Chúa Jêsus đã phán với Ni-cô-đেম, một giáo sư của Y-sơ-ra-ên rằng:

Giăng 3:6-8: Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán rất rõ về điều kiện người ta sẽ nhận biết Lời của Đức Chúa Trời, đó là chỉ những người có lòng kính sợ Danh Đức Giê-hô-va thì linh hồn đó mới hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa đã phán và được chép trong Kinh Thánh mà thôi (Ê-sai 28:19b).

Làm thế nào để biết mình có phải là người kính sợ Danh Đức Giê-Hô-Va ?

Câu trả lời đã được chép trong sách tiên tri Ê-sai 66.

Ê-sai 66:1-2: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là ngai Ta, đất là bệ chân Ta. Các người sẽ xây nhà thế nào cho Ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà Ta đoán đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe Lời của Ta mà run.

Bản King James version chép: ¹Thus^{H3541} saith^{H559} the LORD^{H3068}, The heaven^{H8064} is my throne^{H3678}, and the earth^{H776} is my footstool^{H1916-H7272}: where^{H335} is the house^{H1004} that ye build^{H1129} unto me? and where^{H335} is the place^{H4725} of my rest^{H4496}? ²For all^{H3605} those^{H428} things hath mine hand^{H3027} made^{H6213}, and all^{H3605} those^{H428} things have been^{H1961}, saith^{H5002} the LORD^{H3068}: but to this^{H2088} man will I look^{H5027}, even to him that is poor^{H6041} and of a contrite^{H5223} spirit^{H7307}, and trembleth^{H2730} at^{H5921} my word^{H1697}.

Chữ đoán đến - look^{H5027} chép trong câu 2 trên, đó là chữ ܢܒܬ - nabat, số 5027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để ý đến, đoán đến, chú ý đến, quan tâm đến, quý trọng, yêu mến, thể hiện sự quan tâm đến, cân nhắc đến, lưu tâm đến,*

Khi linh hồn người nào được Đức Chúa Trời đoán đến, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tỏ chính Ngài cho linh hồn đó biết Ngài qua việc Ngài nói chuyện với linh hồn đó hoặc qua chiêm bao, hoặc qua những sự hiện thấy và Ngài sẽ tỏ cho linh hồn đó biết điều cần phải biết để làm vững chí cho linh hồn đó, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm với Gia-cốp khi người nằm ngủ nơi đồng vắng trên con đường người đang đi đến với La-ban ở xứ Pha-đan-A-ram.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về sự đoán đến này với các môn đồ của Ngài rằng:

Giăng 14:21: Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Bản King James version chép: ²¹He that hath^{G2192} my commandments^{G1785}, and keepeth^{G5083} them, he it is that loveth^{G25} me: and he that loveth^{G25} me shall be loved^{G25} of my Father^{G3962}, and I will love^{G25} him, and will manifest^{G1718} myself^{G1683} to him.

Chữ tỏ - manifest^{G1718} chép trong câu 21 trên, đó là chữ ἐμφανίζω - **emphanizo**, số 1718 ra từ chữ ἐμφανής - **emphanes**, số 1717 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *trưng bày ra, tỏ ra, đưa ra, mở ra, để lộ ra, công bố ra, truyền cho biết ý muốn, bày tỏ ra, chứng tỏ cho thấy, chỉ dạy, dẫn dắt, khiến cho được biết cách rõ ràng;*

Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, việc Chúa Jêsus phán rằng, Ngài sẽ tỏ chính Ngài cho những người nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời mà vâng giữ lấy và làm theo, thì chính Thánh Linh của Đấng Christ sẽ khiến cho linh hồn người đó được phục hồi chức năng nhìn, chức năng nghe, khiến người đó được thấy những sự lạ lùng trong Lời của Đức Chúa Trời và được nghe tiếng của Đức Thánh Linh và được Ngài dắt dẫn vào trong Lời của Đức Chúa Trời, đó là điều kiện quan trọng đầu tiên và trước nhất mà linh hồn của người tin Chúa cần phải nhận được từ sự ban cho của Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật và đó là sự khởi đầu của sự sống lại của linh hồn người tin Chúa, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Ni-cô-đem.

Giăng 3:1-8: Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Vì linh hồn (linh tánh) loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, có chức năng dò thấu các nơi bí ẩn của lòng, nghĩa là nơi tâm trí của người ấy và như vậy, sự yêu mến Lời của Đức Chúa Trời và sự kính sợ Danh Chúa là sự khởi đầu của sự khôn ngoan và khi linh hồn của người tin Chúa được Thần của Đức Giê-Hô-Va đoán

đến, thì đó là khởi đầu của sự sống lại của linh hồn người đó, vì khi Lời của Đức Chúa Trời được tỏ ra cho linh hồn của người nào, thì điều đó có nghĩa là Đức Thánh Linh thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người đó và bấy giờ, khi ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn đó được thấp sáng, thì Thần Lẽ thật sẽ dắt dẫn linh hồn vào trong các Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, mà sự mà người đó được thấy, được nghe Lời Đức Chúa Trời thì linh hồn đó bắt đầu của trình tự phục hồi những sự thuộc về sự sống của linh hồn mình, nếu linh hồn đó tiếp tục noi theo Lời của Đức Chúa Trời để nhận biết Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, như Lời tiên tri đã được chép trong sách tiên tri Ô-sê.

Ô-sê 6:1-3: Hãy đến, chúng ta hãy trở về cùng Đức Giê-hô-va; vì Ngài đã xé chúng ta, song Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, song sẽ buộc vết tích. Trong hai ngày, Ngài sẽ khiến chúng ta tỉnh lại; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài. Chúng ta khá nhìn biết Đức Giê-hô-va; chúng ta khá gắng sức nhìn biết Ngài. Sự hiện ra của Ngài là chắc chắn như sự hiện ra của mặt trời sớm mai, Ngài sẽ đến cùng chúng ta như mưa, như mưa cuối mùa tưới đất.

Bản King James version chép: ¹'Come^{H3212}, and let us return^{H7725} unto the LORD^{H3068}: for he hath torn^{H2963}, and he will heal^{H7495} us; he hath smitten^{H5221}, and he will bind^{H2280} us up. ²After two days^{H3117} will he revive^{H2421} us: in the third^{H7992} day^{H3117} he will raise^{H6965} us up, and we shall live^{H2421} in his sight^{H6440}. ³Then shall we know^{H3045}, if we follow^{H7291} on to know^{H3045} the LORD^{H3068}: his going^{H4161} forth^{H4161} is prepared^{H3559} as the morning^{H7837}; and he shall come^{H935} unto us as the rain^{H1653}, as the latter^{H4456} and former^{H3138} rain^{H3384} unto the earth^{H776}.

Một điều kiện rất quan trọng mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho tiên tri Ô-sê biết, để nói ra cho dân Y-sơ-ra-ên cùng những người sẽ được gọi là dân của Đức Chúa Trời biết điều kiện mà những người nào đạt được điều kiện đó mới được biết những sự sâu nhiệm trong Lời của Ngài, đó là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn người đó được sống lại và sẽ được sự sống đời đời trong sự vinh hiển của Ngài:

³Then shall we know^{H3045}, if we follow^{H7291} on to know^{H3045} the LORD^{H3068}: Nghĩa là: *Bấy giờ chúng ta sẽ biết, nếu chúng ta theo Ngài để nhận biết Đức Giê-hô-Va.*

Chữ **biết** - know^{H3045} chép trong câu 3 trên, đó là chữ יָדָע - yada', số 3045 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *động từ biết, hiểu biết, nhận biết được, phân biệt được. Học để biết, tiếp thu được, tiếp nhận cho mình sự hiểu biết, để nhận thức và nhìn thấy, tìm hiểu và phân biệt được, để phân biệt sự khác biệt, nghe và nhận ra, được biết qua việc kinh nghiệm được, để nhận ra, công nhận, được trở nên khéo léo trong sự hiểu biết, nắm được ý, khiến cho được biết;*

Chữ bản tiếng Việt chép là: **khá gắng sức** - follow^{H7291} chép trong câu 3 trên, đó là chữ רָדַף - radaph, số 7291 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *luôn ở đằng sau, luôn theo sau ngay khi..., đi theo, đuổi theo, bám theo, chú ý rất chặt chẽ, luôn mong muốn được bảo đảm, được bảo vệ;*

Không có người có thể dùng sức lực của xác thịt mình để nhờ đó mà nhận biết Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng, vì con mắt của loài người xác thịt không thể thấy được, nên người dịch dùng chữ **khá gắng sức** đó là gượng ép, vì theo nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ đó là *luôn bám sát Lời Đức Chúa Trời khi lời đó được công bố, được nói ra, được tỏ ra* và sự theo đây mang ý nghĩa của sự ý thức được tầm quan trọng của Lời Đức Chúa Trời đối với sự sống của linh hồn mình, nên người ta phải bám theo các tiên tri để học hỏi cho được hiểu biết đúng và đủ ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, vì người ta biết rằng, Lời Đức Chúa Trời là sự sống của linh hồn mình, nên việc hiểu Lời Chúa cách hời hợt theo thủ tục sẽ gây hiểm họa cho linh hồn người nào có tư tưởng như vậy.

Chữ **theo** - follow^{H7291} được chép đây mang ý nghĩa của sự thách thức đối với sự sống của linh hồn người ta, vì người ta không biết ngày sau của mình sẽ ra thế nào và đó là sự tỉnh thức của linh hồn người ta ở trước mặt Đức Chúa Trời vậy. Chúng ta có thể thấy rõ điều này qua lời chứng của tiên tri Ha-ba-cúc.

Ha-ba-cúc 2:1-3: Ta sẽ đứng nơi vọng canh, chôn chân nơi đồn lũy, rình xem Ngài bảo ta điều gì, và ta trả lời thế nào về sự đối nại của ta. Đức Giê-hô-va đáp lại cùng ta mà rằng: Người khá chép lấy sự hiện thấy, và rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đang chạy đọc được. Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng nó sẽ kịp đến, không phỉnh dối đâu; nếu nó chậm trễ, người hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ.

Sự tỉnh thức để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời là rất quan trọng, vì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ linh hồn nào đang trông đợi Ngài, đang chờ đợi Ngài để nhận biết ý của Ngài.

Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh là dành cho sự sống của loài người chúng ta, mà sự sống của linh hồn của chúng ta luôn tùy thuộc vào sự sáng của Lời Đức Chúa Trời, vì tại nơi linh hồn của chúng ta đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời và Luật pháp đó phải luôn sẵn sàng được công bố ra, phải được sử dụng, để bảo vệ sự sống, để duy trì sự sống và để cai trị thân thể xác thịt mình. Luật pháp của Đức Chúa Trời là cái nền của sự sống loài người và linh hồn của loài người phải luôn rình đợi xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán bảo mình làm công việc gì theo ý của Ngài như thế nào.

Chúng ta đã học, đã suy gẫm và hiểu biết trình tự của sự phục hồi sự sống của người bề trong của mình và chúng ta cũng biết linh hồn của chúng ta vốn một đèn của Đức Giê-Hô-Va và ngọn đèn này phải được thắp sáng bằng Lời của Đức Chúa Trời, và ngọn đèn này phải luôn được thắp sáng, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Khi các chức năng thuộc về sự sống của linh hồn đã được phục hồi, thì linh hồn đó phải làm công việc đã được Đức Chúa Trời định cho nó, đó là ngọn đèn đó phải tỏ ra sự sáng có trong mình và công việc đó là thuộc về chức phận mang tên Đì-na, là con thứ bảy của Gia-cốp sanh bởi Lê-a, con lớn của La-ban.

Chữ **Đì-na - Dinah**^{H1783} chép trong Sáng thế ký 30 câu 21, đó là chữ **דינה** - **Diynah**, số 1783 ra từ chữ **דין** - **diyn**, số 1779 và chữ **דון** - **duwn**, số 1777 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự xét xử, sự trừng phạt, sự trừng trị, sự phê bình, sự chỉ trích, sự đánh giá, cách nhìn, óc phán đoán, lương tri; sự kết án, sự kết tội, sự quy tội; cuộc tranh luận, sự đấu khẩu, sự tố tụng theo luật pháp, làm cho phù hợp với luật pháp, sự xung đột, sự cai trị, sự thống trị, cuộc đấu tranh, sự bào chữa, sự biện hộ, hành động như một người phân xử, người am hiểu luật pháp; sự tự bào chữa, sự thực hành luật pháp;*

Khi linh hồn của người tin Chúa đã nhận được các Lẽ thật từ những sự tỏ ra, bởi sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh mà được biết các Lẽ thật trong Lời của Đức Chúa Trời, thì ngọn đèn đó phải được thắp sáng, là tỏ ra những sự mà linh hồn đó đã được nhận lãnh, được nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời và ngọn đèn đó phải được đem vào sử dụng. Vì khi ngọn đèn được thắp sáng, thì Đức Thánh Linh sẽ tiếp tục trang bị Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời cho linh hồn đó để những Lẽ thật đó tiếp tục được tỏ ra cho mọi người ở trong nhà của Đức Chúa Trời.

Khi sự sáng của Lời Đức Chúa Trời được tỏ ra, và khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố thì Đức Thánh Linh sẽ khiến cho những người được nghe Lời đó sẽ nhận biết trách nhiệm của mình trước các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời mà người ấy đã được nghe và chính Đức Thánh Linh sẽ hành động trong lòng của những người đó mà nhắc nhở, cáo trách, dạy dỗ họ biết phải làm gì đối với thân thể xác thịt của mình, cùng nhận biết trách nhiệm phải làm theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Đó là công việc của Đì-na khi đã được phục hồi nơi linh hồn của những người tin Chúa đã nhận biết Lẽ thật của Đức Chúa Trời.